

BÁCS TROPHY 2010, V. FUTAM, KISKUNHALAS

**„NE add már,
Uram, az esőt!”**

EZT ÍRTA KISFATER, A BAJNOKSÁG EGYIK OSZLOPOS TAGJA PÉNTEK DÉLELŐTT A BACSTROPHY.HU ÜZENŐJÉRE. SAJNOS A KÖNYÖRGÉSÉT NEM HALLGATTÁK MEG AZ ÉGIEK, ÍGY SOLTVADKERT ÉS TISZAKÉCSKE UTÁN ITT IS, A MEGYÉRE NEM JELLEMZŐ MÓDON, ESŐÁZTATTA, SARAS ÚTVONALON ÉS SPECKEBEN KELLETT MEGKÜZDENI EGYMÁSSAL A RÉSZTVEVŐKNEK.

Lejegyezte: Vig Gábor Lefotózta: Aticar

PÉNTEK HAJNALTÓL ESTIG 75-80 MM CSAPADÉK ÖMLÖTT A TERÜLETRE, átalakítva ezzel az útvonalat és a pályákat, de mivel Kiskunhalas nagyon homokos, már-már sivatagos terület, így nem kellett egy pályát sem kivenni, elég volt néhány kisebb átalakítás. **Az útvonalat néhol nehezebb volt teljesíteni, mint a speceket, mert volt tengelyig érő tapadós sár és motorháztetőn átsapó víz is.** De ahogy azt a Bács Trophyban már megszoktuk, senkinek sem kellett sokáig a sárban várakozni, mert kiegészítették egymást a versenyzők. Köszönet érte!

A normál kategória egy füves, lépkedős, forgolódós speccel kezdett, persze ezen az évek óta száraz területen is megállt a gödrökben a víz, alaposan megnehezítve a feladatot. Sajnos a végén rajtolóknak már mély sárban kellett, illetve kellett volna forgolódniuk. Itt rögtön megtörtént az első borulás! A speciál végeztével egy UAZ a kitaposott és kijelölt nyomról letért és a mocsaras nádas területre borult. Szerencsére senkinek nem esett baja.

A profik hegymászással kezdtek, egy 15 méter magas füves-fás dombot kellett több oldalról is megmászni úgy, hogy a nem egészen egy autós szélességnyi tetején még el is forduljanak. Feszültek a tartókötélek

és küzdöttek a csörlők, de voltak, akik kötés nélkül tudták teljesíteni. A másnap a kategóriáját megnyerő Radvánszki Jani itt valamit megsejthetett, mert a domb tetejére felmászva, vigyorogva annyit mondott: „Ez jó lesz!”

A normál és profi kategória egy homokbányában folytatta a küzdelmet, ahol inkább csak az idővel versenyeztek, mivel a felázott homokban szinte mindenki teljesíteni tudta a feladatot.

Extrémeknek éjszakára homokozás jutott mindkét pályán. Először egy nagyon laza talajú homokbányában kellett a megázott homokdombokra kapirgálni, másodszer már kötöttebb, fás homokdombokon kellett küzdeni, ahol legalább akkora feladat volt a fák között lefelé menni, mint felfelé. **Az egyébként nagy profiban versenyző Szívós Ferenc és Krisztián az utolsó pillanatban átíratva a nevezését extrémbe, és ez, úgy látszik, bejött, mert az éjszakában már ők vezettek, és később a versenyt is megnyerték!**

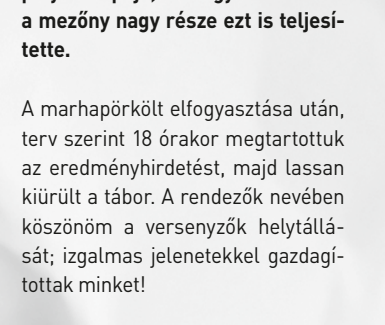
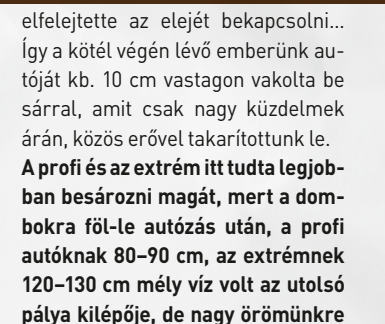
Reggel példás rendben sikerült elrajtolni a mezőnynek. Az első spechez egy csatornán kellett volna átkelni, de sajnos a szokásos 60-70 cm víz helyett most 2 méternyi

volt benne, így ezt ki kellett kerülni. A normál spec egy hosszú erdei billegős fel-le lépkedős, nagyon széles pálya volt, itt lehetett sok időt nyerni és veszteni is. Másfél és hét perc között tudták teljesíteni.

A profiknak is izasztó, hosszú pálya készült. A szokásos 10 perc helyett itt 15 perc lett a szintidő, és volt, akinek még ez is kevésnek bizonyult. Itt megküzdött az extrém kategória is! Egy felázott aljú katlanba kellett be-ki lépkedni a fák között, 30-40 cm ragadós sárban, amit – az esőnek köszönhetően – úgy fél méter víz fedett. A 20 perces szintidő alatt ezt senki nem tudta teljesíteni.

A második homokozós specben a profik legnagyobb feladata egy meredek, már-már függőleges falon való leereszkedés volt, ami roszszababul nézett ki, mint amilyen valójában volt.

Az utolsó normál egy hosszú, többszörösen dombátkelős pálya volt, amitől tartott mindenki, mert nagyon megázott, de szinte mindenki teljesíteni tudta. Azért akadt kalandja itt is egy-két versenyzőnek. Történt, hogy egy beázott autót egy rendező húzott ki a sárból, kicsivel nagyobb lendülettel, és néha

elfelejtette az elejét bekapcsolni... Így a kötélen lévő emberünk autóját kb. 10 cm vastagon vakolta be sárral, amit csak nagy küzdelmek árán, közös erővel takarítottunk le. **A profi és az extrém itt tudta legjobban besároznia magát, mert a dombokra föl-le autózás után, a profi autókknak 80-90 cm, az extrémnek 120-130 cm mély víz volt az utolsó pálya kilépője, de nagy örömmel a mezőny nagy része ezt is teljesítette.**

A marhapörkölt elfogyasztása után, terv szerint 18 órakor megtartottuk az eredményhirdetést, majd lassan kiürült a tábor. A rendezők nevében köszönöm a versenyzők helytállását; izgalmas jelenetekkel gazdagítottak minket!